

med ryggen i kørselsretningen. Det kan imidlertid ikke antages, at alle børnestole, der vil komme i handelen, vil være forsvarelige ud fra et sikkerhedsmæssigt synspunkt.

Formuleres bestemmelsen som foreslået, vil det derfor antagelig være nødvendigt at etablere en særlig godkendelsesordning for sikkerhedsseler og sikkerhedsstole til børn og endvidere at give nærmere bestemmelser om selernes eller stolens anbringelse i og fastgørelse til køretøjet. Spørgsmålet om anbringelse af børn i biler har kun i ringe grad været genstand for videnskabelige undersøgelser, og der foreligger næppe endnu tilstrækkelige lægelige og køretøjs-tekniske erfaringer til, at man kan etablere en sådan godkendelsesordning på et forsvareligt grundlag.

2. Et med straf sanktioneret forbud i færdselsloven mod at anbringe børn på forsædet vil være særdeles vanskeligt at få overholdt. Overholdelsen af et sådant forbud må påses af det patruljerende politi og eventuelt i forbindelse med færdselsuheld. For politiet vil det i mange tilfælde være vanskeligt hurtigt at skønne over, hvor gammelt barnet er, hvorfor politiet må standse køretøjer med børn anbragt på forsædet og — såfremt reglerne skal

overholdes strikte — i tvivlstilfælde kræve dokumentation for barnets alder. At idømme føreren bøde i forbindelse med færdselsuheld, hvor et barn, der har været anbragt på forsædet, er kommet til skade, vil — navnlig i tilfælde, hvor det drejer sig om førerens eget barn — næppe være nogen hensigtsmæssig reaktion. Håndhævelsen af bestemmelsen må i alle tilfælde antages at blive lidet effektiv.

3. En bestemmelse om, at børn under 10 år skal være anbragt på bagsædet, kan friste til modsætningsvis at slutte, at det er forsvarligt at anbringe børn over denne alder på forsædet. Dette er imidlertid ikke tilfældet. Nogen bestemt aldersgrænse kan man dog ikke angive.

Spørgsmålet om børns anbringelse i køretøjer er næppe egnet til regulering ved en bestemmelse i færdselsloven. Derimod bør man fortsat gennem færdselspropagandaen understrege de risici, der er forbundet med at anbringe børn på forsædet.

Såfremt folketinget måtte ønske at gennemføre den foreslåede regel, vil den efter justitsministeriets opfattelse mest hensigtsmæssigt kunne placeres i færdselslovens § 41, formentlig bedst som et nyt 2. stykke.